

Παλαιστίνιοι – Ισραηλινοί
Μία μόνο χώρα, με ένα μόνο Κράτος!

Μία πολιτική πρόταση με επτά διακηρύξεις

Κείμενο συλλογικό

Μετάφραση – Σημειώσεις
Σταύρος Βολιώτης

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΙ - ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΙ

ΜΙΑ ΜΟΝΟ ΧΩΡΑ, ΜΕ ΕΝΑ ΜΟΝΟ ΚΡΑΤΟΣ!

ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΕ ΕΦΤΑ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Συλλογικό Κείμενο Διεθνιστών Αγωνιστών

Winter Cécile, Najgeborn Olga, Mendes Sargo David-Emmanuel

Μετάφραση-Επιμέλεια ελληνικής έκδοσης:

Σταύρος Βολιώτης

e-mail: s.voliotis@yahoo.com

1^η έκδοση: Θεσσαλονίκη, Μάιος 2018

ISBN: 978-618-5271-44-2

Copyright © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΤΡ. ΕΞΑΔΑΚΤΥΛΟΥ 5, 546 35 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τηλ./Fax: 2310.248272, e-mail: grafima@grafima.com.gr

www.grafima.com.gr ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΗΜΑ

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η ολική ή μερική αναπαραγωγή του παρόντος έργου με οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό και ηχογράφησης, ή όπως αλλιώς χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη.

Πρώτη παρέμβαση: ένας άλλος δρόμος υπάρχει

Πρώτοι χρόνοι

1. Αρχικοί λόγοι της πρωτοβουλίας μας

Αυτή η κίνηση προήλθε από μία αγωνιστική παρέμβαση που έγινε σε μία λαϊκή αγορά το Δεκέμβριο 2014 και συνεχίστηκε κάθε Κυριακή επί δύο ολόκληρα χρόνια.

Η αρχική μας ιδέα ήταν να βροντοφωνάξουμε το σύνθημα: «Παλαιστίνη – Ισραήλ, μία μόνο χώρα, με ένα μόνο Κράτος», ενάντια στην «ψευδολύση» των δύο Κρατών, ψευδαίσθηση την οποία όλος ο κόσμος μπορούσε να διαπιστώσει ήδη, δεδομένου του αδιάκοπα συνεχιζόμενου εποίκισμού από την πλευρά του Ισραηλινού Κράτους. Για μας ήταν φανερό ότι η εμμονή σ αυτό το ψεύτικο σύνθημα – με το οποίο συνδέεται άμεσα η λέξη «λύση», που παρουσιάζει την παλαιστινο-ισραηλινή κατάσταση σαν ένα πρόβλημα «διευθέτησης» μιας διαφοράς μεταξύ δύο ισότιμων και ίδιας φύσεως κοινοτήτων – δεν εξυπηρετεί, από τη μία διάσκεψη στην άλλη, παρά μόνον τη συντήρηση μιας κατάστασης, η οποία δίνει το χρόνο στο Ισραήλ να συνεχίζει την εποίκιστική του πολιτική και συγχρόνως να εξουθενώνει σιγά σιγά τον παλαιστινιακό λαό.

Η εμμονή όμως σ αυτό το ψευδοσύνθημα, που επικρατεί και μέσα στις τάξεις του διεθνούς κινήματος αλληλεγγύης για τον λαό της Παλαιστίνης, μας έκανε να πιστεύουμε πως αποτελεί την ουσιαστική αδυναμία αυτού του κινήματος: ο καθαρά αμυντικός προσανατολισμός είναι αυτό που χαρακτηρίζει σαφώς τη λέξη «αντίσταση». Η καταγγελία, προκαλεί την αντίσταση του άλλου αφενός – και τελικά, η συμβατική και αφελής εμμονή στο ψευδοσύνθημα των «δύο Κρατών» δε φανερώνει τίποτε άλλο παρά μόνο την αρνητική πλευρά αυτού του κινήματος: καταγγελία, αντίσταση. Αυτό φάνηκε καθαρά στις μεγάλες διαδηλώσεις συμπαράστασης που έγιναν στη Γαλλία κατά της ισραηλινής επίθεσης εναντίον της Γάζας. Εδώ είχαμε το παράδοξο μιας μεγάλης κινητοποίησης – επιθετικής και ενθουσιώδους, παρά την απαγόρευση αυτών των διαδηλώσεων από την γαλλική κυβέρνηση – αλλά όμως με συνθήματα σαφώς αμυντικά.

Σ' αυτές τις διαδηλώσεις θέλαμε πρωτίστως να τονίσουμε τη σημασία των θετικών συνθημάτων. Να πούμε αυτό που θέλουμε, όχι απλώς να καταγγείλουμε ή να καλέσουμε σε «αντίσταση». Αυτό το σημείο ακριβώς είναι για εμάς θεμελιώδες. Γιατί από πού αλλού προέρχεται η δύναμη του λαού; Ο λαός δεν έχει ούτε την οικονομική ευχέρια, ούτε τη στρατιωτική ισχύ, ούτε και τη συμπαράσταση των Κρατών και των διεθνών οργανισμών, που είναι στην υπηρεσία των καταπιεστών, κάτι που σήμερα είναι ολοφάνερο. Συνεπώς, η δύναμη του λαού είναι καθαρά θέμα πολιτικής, κάτι που είναι εφικτό, γιατί η αλήθεια είναι με το μέρος του και όχι με το μέρος του αντιπάλου του. Αυτό δε που χαρακτηρίζει την πολιτική ισχύ, είναι η ικανότητα να συγκεκριμοποιείται με συνθήματα επιθετικά, γιατί αφορούν μία δεδομένη κατάσταση που είναι αληθινή. Αυτό σημαίνει, όχι μόνον «αντίδραση για», αλλά αντίθετα επίθεση με ιδέες, με απόψεις και με ικανότητα προβολής συνθημάτων που θα μπορέσουν να προχωρήσουν τις γραμμές του μετώπου μας.

Ο δεύτερος λόγος που ξεκινήσαμε αυτό το κίνημα, ήταν ότι δε θέλαμε να αφήσουμε την κατοχή του εδάφους στη μόνη προπαγάνδα του γαλλικού Κράτους, το οποίο όχι μόνο υποστηρίζει καθαρά την εποικιστική πολιτική του Ισραήλ, αλλά επιπλέον χρησιμοποιεί την παλαιστινο-ισραηλινή διαφορά για να προκαλέσει μέσα στη Γαλλία μία κρίση ταυτότητας. Προβάλλει θέμα «κοινότητας», υποβοηθώντας συνεχώς τη δημιουργία του, και το διαχωρισμό φαντασιακών «κοινοτήτων» που σιγά σιγά σχηματίζονται από την κοινωνική θέσμιση η οποία ενθαρρύνεται συνεχώς.

Είμαστε όλοι στη λαϊκή αγορά την ημέρα της γνωστής διαδήλωσης «Είμαι Charlie» - όλος ο κόσμος γνωρίζει την πρώτη σειρά από τη φωτογραφία αυτής της διαδήλωσης.

Είμαστε ευχαριστημένοι που βρεθήκαμε αυτή την ημέρα στη λαϊκή αγορά, μαζί με ανθρώπους χαρούμενους που μας είδαν. Στην άλλη διαδήλωση όχι μόνο δεν είμασταν, αλλά με θετική διάθεση προτιμήσαμε να συζητήσουμε με τους ανθρώπους της λαϊκής αγοράς την παλαιστίνο - ισραηλινή κατάσταση, προκειμένου να σκεφτούμε και να βρούμε μαζί τη σωστή και δίκαιη άποψη που συμφωνεί με την πραγματικότητα.

2 Η παρέμβαση στην αγορά και τα θέματα που προέκυψαν

Αλλάξαμε το αρχικό μας σύνθημα: «Παλαιστίνη-Ισραήλ, μία μόνο χώρα, με ένα μόνο Κράτος», σε «Παλαιστίνιοι-Ισραηλινοί, μία μόνο χώρα, με ένα μόνο Κράτος». Αυτό έγινε επειδή η αναφορά (επισήμανση) «Παλαιστίνη-Ισραήλ» μπορεί να ακουγόταν ως μία υπονοούμενη (έμμεση) αναγνώριση του Ισραηλινού Κράτους, που θέλει άλλωστε «μία μόνο χώρα, με ένα μόνο Κράτος», δηλαδή ένα μεγάλο Ισραήλ, που σήμερα υπάρχει στην πραγματικότητα και κατέχει το σύνολο της χώρας «Παλαιστίνη». Είναι θεμελιώδες να συμφωνήσουμε εξ αρχής ότι θέλουμε να μιλήσουμε για μία κατάσταση, ήτοι χώρα, πριν αντιμετωπίσουμε το Κράτος, άρα και για ανθρώπους που βρίσκονται σε αυτή την κατάσταση, παλαιστίνιους και ισραηλινούς.

Αφίσα, «παλαιστίνιοι-ισραηλινοί», στην αγορά